

Людовикъ заплашталъ много добръ на работници ти, които украсявали палатъ тѣ му. Той оште закрилялъ поети ти и писатели ти; и на по-добри ти отъ тѣхъ давалъ пенсия. Поети ти и писатели ти много били благодарни отъ кралъ тѣ, за негови ти милости, та го славили съ писания та си, като най-великъ отъ всички краліе и описвали доброваніе то на подданици ти му повече отъ колко то било уобшто. Людовикъ XIV умѣлъ да се ползова отъ много хожественни и книжовни даровити люде, та съ тѣхна та помощъ да възвиси слава та на свое то царованіе. Моліеръ по заръчка на кралъ тѣ съчинявалъ балети и пастирски сцени за придворни ти театра. Прочутиѣ Расинъ въ свои ти трагедии подъ името на стари ти юнаци прѣдставлявалъ френцуски ти царедворци; кралъ тѣ го обичалъ, нѣ отпослѣ Расинъ помислилъ да посочи на кралъ тѣ нѣкакви злоупотрѣбления въ държавна та хазна. Людовикъ, който никакъ нетърпѣлъ да му праветь неприятни бѣлѣжки за негово то царованіе, станалъ студенъ камъ поетъ тѣ. Расинъ се наскърбилъ, за дѣто изгубилъ кралска та милость и скоро умрѣлъ. Тако-речи съшто то се случило и съ владика та Фенелонъ, който се прочулъ съ сладкодумната си проповѣдь. Нему било заповѣдано да възпитава Дофина (внукъ на Людовика XIV) и за поучение на възпитаникъ тѣ си той написалъ »приключенията на Телемаха«. (Телемахъ, синъ Одисеевъ, подиръ Троянската война като трѣсилъ башта си, ходилъ на всякадѣ заедно съ наставникъ тѣ си Ментора, подъ името на когото се крила богиня та на мъдростьта Атина; въ врѣмето на пътованіе то си много нѣшто изучилъ той за правители ти и за народи ти). Съврѣменици ти подозрѣвали Фенелона, че той съ това съчинение косвенно прави бѣ-

---

ници. На млади години кралъ тѣ обичалъ дѣвойка Ла-Вальеръ; тя била смирена, затова не се бъркала въ политика та. Последна та му любовница Маркиза Монтеспанъ, напротивъ, била славолюбива и голѣма расипница.